

BIBLIOTECA PÚBLICA
SANT GREGORI
MIQUEL
MARTÍ
I POL

Recull de premsa de la Vall del Llémena

Font El Punt

Plana 72 Data 27 de març de 2011

Urbanisme

La contra

El nou pont sobre el Ter

Resulta estrany que mentre resten aturades les obres de l'N-II per falta de pressupost, es treballi a tot ritme en una obra que no havia estat reclamada en les condicions actuals

27/03/11 03:00 - [Joan Ribas](#)email protegit

Els pilars del nou pont sobre el Ter entre el Trueta i el sector del Salesians. Foto: JORDI SOLER. [1](#)

El riu Ter avança, després de deixar enrere el nucli gironí. Quan guanya l'espai comprès entre la riba on hi ha les instal·lacions del GEiEG, per una banda, i de l'antic seminari salesià –avui escola de formació professional– per una altra, l'amplada de la llera és molt extensa, de les més dilatades del seu recorregut, perquè en aquell punt no queda el cabdal encaixonat entre impediments físics, sinó que és molt ample, planer i llis. Justament, a prop d'aquell punt s'estan alçant les columnes de formigó que han de sostenir el nou pont que enllaçarà les dues ribes, i que tindrà un llarg recorregut, segurament el més gran dels accessos sobre aquest riu. Pel gruix dels basaments hom endevina que es tractarà d'una obra important, preparada per aguantar fort qualsevol embat de les aigües, i amb l'amplitud necessària per al trànsit rodat que haurà de suportar.

Un pont, no hi és mai de massa. Ens decantaríem perquè n'hi haguessin més sobre el Ter, sobretot aigües amunt, entre Bescanó i Sant Gregori, per exemple. Però dit això, afegim que costa d'entendre la utilitat real d'aquest nou pont sobre el Ter. Perquè emergirà de la carretera Nacional II pel distribuïdor de trànsit, situat tot just després de l'hospital Trueta, i abocarà al final, en una zona neutra, al costat d'un supermercat. Allà haurà d'enllaçar amb l'actual carrer del Pont Major, que transcorre pel mig d'un nucli poblat, sovint freqüentat per infants i joves que no dubten per anar d'un costat a l'altre... farcit d'accessos, colgat de semàfors i d'impediments físics en tot el tram de carrer.

Els conductors que vulguin enllaçar amb la carretera de la Bisbal i Palamós, segurament continuaran optant per seguir per la Nacional II, i trencar pel pont de l'Aigua, única manera de salvar el nucli poblat del Pont Major. No els resultarà més adequat endinsar-se pel nou accés. L'única esperança seria que el pont empalmés amb un nou tram de carretera que tingués el traçat justament per allà on ara discorren les vies del tren, al peu de la muntanya. Sembla que aquest era el propòsit inicial: que el tren passés per un tram subterrani en aquell punt, i que al damunt fos possible construir un viaducte que rendís prop de planura de Campdorà. Però aquest propòsit no és sobre la taula, perquè el pas subterrani previst per al tren acaba molt abans, i per aquell punt ja passarà a l'aire lliure. Llavors, les esperances que el Pont Major es vegi lliure d'un trànsit pesant, no són gaires.

Tal vegada se'ns escapa algun punt en el raonament, però no fem altra cosa que posar per escrit comentaris que repetidament hem escoltat de persones que freqüenten aquells indrets, i que no acaben d'entendre la utilitat real d'una obra tan costosa. Resulta força estrany que mentre resten aturades les obres de l'N-II per falta de pressupost, es treballi a tot ritme en una obra que –benvinguda sigui– no havia estat reclamada, almenys en les condicions actuals.

Remarquem finalment que s'havia proposat que aquell pont portés el nom del més il·lustre patriota gironí d'aquestes generacions: Francesc Ferrer i Gironés. Seria un tribut exemplar a una trajectòria que ha deixat un pòsit imprescindible per a la recuperació nacional, al marge de qualsevol formulació partidista.